

Område Strategisk utveckling och stöd
Juridiska avdelningen

Enligt sändlista

Förslag till nya föreskrifter om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel

1. Sammanfattning

Livsmedelsverket föreslår att tillverkare, förädlare och importörer av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, ska anmäla sin verksamhet till kontrollmyndigheten för registrering. Bestämmelserna behövs för att kontrollmyndigheterna ska kunna planera och utföra offentlig kontroll av dessa verksamheter. Verksamheter som bedrivs av livsmedelsföretagare samt av Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt – eller för respektive myndighets räkning – föreslås dock vara undantagna från registreringskravet.

I syfte att underlätta för företag och kontrollmyndigheter föreslår Livsmedelsverket även att bestämmelser som rör material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel samlas i samma föreskrifter. De nu föreslagna föreskrifterna kommer därför att omfatta nuvarande bestämmelser i Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2011:7) om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2011:10) om import av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Sammanslagningen av föreskrifterna medför inte någon ändring i sak, men vissa språkliga och redaktionella justeringar har gjorts.

De nya föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023. Bestämmelserna om registreringskrav för vissa verksamheter är dock avsedda att tillämpas först för tid från och med den 1 juli 2023, för att ge verksamhetsutövarna tid att få kännedom om bestämmelserna och därefter registrera verksamheterna.

2. Beskrivning av problemet och vad Livsmedelsverket vill uppnå

Tillämpningsområdet för livsmedelslagen (2006:804) ändrades i juli 2021 till att även omfatta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Utvidgningen av lagens tillämpningsområde syftade till att åstadkomma en nationell reglering som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (hädanefter

kontaktmaterialförordningen). Kontaktmaterialförordningen syftar till att säkerställa att den inre marknaden fungerar effektivt med avseende på utsläppande på marknaden i gemenskapen av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och ska samtidigt utgöra en grund för att garantera en hög skyddsnivå för människors hälsa och konsumenternas intressen.

Genom ändringen av livsmedelslagen fick i huvudsak kommunerna ansvaret för att utöva offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet när det gäller verksamhetsutövare som bedriver tillverkning, förädling och distribution av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (hädanefter kontaktmaterialverksamhet). Motsvarande kontroll vid livsmedelsanläggningar utförs av de kontrollmyndigheter som ansvarar för den ordinarie livsmedelskontrollen vid anläggningarna.

För att kontrollmyndigheterna på ett effektivt sätt ska kunna utöva riskbaserad offentlig kontroll av kontaktmaterialverksamheter, behöver verksamhetsutövarna vara kända av kontrollmyndigheterna. Kontrollmyndigheterna har svårt att på egen hand kartlägga och samla uppgifter om dessa verksamheter, samt regelbundet se över om nya verksamheter har tillkommit. Det skulle också vara mycket resurskrävande. Livsmedelsverket anser därför att det finns behov av en reglering som säkerställer att verksamhetsutövarna ger sig tillkänna för kontrollmyndigheten, och förser den med grundläggande uppgifterna om verksamheten.

Livsmedelsverket föreslår att det införs ett registreringskrav för verksamhetsutövare som tillverkar, förädlar eller som från tredjeland importerar material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Vid bedömningen av vilka verksamhetsutövare som ska omfattas av registreringskrav har hänsyn framför allt tagits till behovet av offentlig kontroll av verksamheterna. Livsmedelsverket har därvid beaktat att offentlig kontroll ska utföras med riskbaserad frekvens och där den har störst effekt. Vid kontroll av verksamheter i tidigare led kan t.ex. felaktigheter upptäckas tidigt i kedjan. Vad gäller verksamhetsutövare som importerar kontaktmaterial från tredjeland är Livsmedelsverkets bedömning att det finns en större risk att importerade kontaktmaterial inte uppfyller EU-lagstiftningens krav, vilket därmed motiverar ett registreringskrav för även dessa verksamhetsutövare.

Skälet till att livsmedelsföretagare föreslås undantas från det föreslagna registreringskravet är att dessa redan har en skyldighet att anmäla sin verksamhet för registrering eller ansöka om godkännande av de anläggningar vid vilka verksamheten bedrivs. De är således kända av kontrollmyndigheterna, varför ytterligare administrativa bördor för såväl de berörda livsmedelsföretagarna som för kontrollmyndigheterna bör undvikas. Vad gäller livsmedelsföretagare bedömer Livsmedelsverket också att det för närvarande inte finns något behov att ålägga livsmedelsföretagare som bedriver kontaktmaterialverksamhet en skyldighet att informera kontrollmyndigheten om detta.

Denna upplysning kan t.ex. inhämtas i samband med den ordinarie kontrollen av livsmedelsanläggningen

Även kontaktmaterialverksamhet som bedrivs av Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt, eller för respektive myndighets räkning, föreslås vara undantagen från registreringskravet. För dessa verksamheter är försvarsinspektören för hälsa och miljö behörig myndighet att utöva offentlig kontroll. Livsmedelsverket bedömer att dessa verksamhetsutövare till stor del är kända av försvarsinspektören för hälsa och miljö och föreslår därför inte att dessa verksamheter ska omfattas av registreringskravet.

Oavsett registreringskrav eller inte, ska kontrollmyndigheterna vid behov givetvis även utföra offentlig kontroll av de kontaktmaterialverksamheter som inte är registrerade. Det kan till exempel handla om händelsestyrd kontroll, det vill säga situationer när kontrollmyndigheten till exempel har mottagit ett varningsmeddelande i RASFF-systemet eller ett klagomål som rör en viss kontaktmaterialverksamhet. RASFF är ett rapporteringssystem för livsmedelsrisker där alla kontrollmyndigheter inom EU är sammankopplade med varandra.

En konsekvens av att bestämmelser om registreringskyldighet föreslås för vissa kontaktmaterialverksamheter är att det därmed kan komma att bli aktuellt med beslut om sanktionsavgifter. Enligt 39 c § andra stycket livsmedelsförordningen (2006:813) ska en sanktionsavgift tas ut av en verksamhetsutövare som inte registrerar en kontaktmaterialverksamhet. Om föreskrifterna antas kommer de verksamheter som föreslås bli registreringspliktiga att påföras en sanktionsavgift om verksamheten påbörjas utan att först ha registrerats. Det är därför viktigt att det i föreskrifterna införs en övergångsperiod innan bestämmelserna om registrering ska börja tillämpas, så att de verksamhetsutövare som i dag bedriver en kontaktmaterialverksamhet som föreslås bli registreringspliktig får tid och möjlighet att få kännedom om bestämmelserna, och därefter anmäla verksamheten till kontrollmyndigheten för registrering.

3. Förslagen i huvudsak

1 kap. 1 och 2 §§

Första kapitlet innehåller upplysningar om föreskrifternas tillämpningsområde och disposition. I 1 § anges att föreskrifterna innehåller bestämmelser om krav på, och import av, material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, samt om skyldigheten för vissa verksamhetsutövare att hos en behörig kontrollmyndighet anmäla sin verksamhet för registrering.

Med import avses att någon tar in material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel till Sverige från ett land utanför Europeiska unionen. Den som för in

material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel till Sverige från ett EU-land anses sålunda inte ha importerat varan eller produkten.

Föreskriftens disposition och innehåll anges i 2 §.

2 kap. 1 §

I andra kapitlet finns bestämmelser om registrering av vissa verksamheter. Bestämmelserna har så långt möjligt utformats i likhet med registreringsbestämmelserna för livsmedelsanläggningar.

I 1 § första stycket anges vilka som har en skyldighet att anmäla sin verksamhet för registrering. Verksamhetsutövare som – utan att vara livsmedelsföretagare – tillverkar, förädlar eller som från tredjeland importerar material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, åläggs därmed en skyldighet att anmäla verksamheten för registrering.

Skälet till att livsmedelsföretagare föreslås undantas från registreringskravet är att dessa redan har en skyldighet att anmäla sin verksamhet för registrering eller ansöka om godkännande av de anläggningar vid vilka verksamheten bedrivs. De är således kända av kontrollmyndigheterna varför ytterligare administrativa bördor för såväl de berörda livsmedelsföretagarna som för kontrollmyndigheterna bör undvikas.

Genom paragrafens andra stycke föreslås kontaktmaterialverksamheter inom Försvarmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt – samt sådana verksamheter som drivs för respektive myndighets räkning – bli undantagna från kravet på registrering. Enligt 25 § andra stycket livsmedelsförordningen ska en kontaktmaterialverksamhet som inte behöver registreras, och som drivs av Försvarmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt, eller för respektive myndighets räkning, kontrolleras av försvarsinspektören för hälsa och miljö. Dessa verksamhetsutövare bedöms till stor del redan vara kända av försvarsinspektören för hälsa och miljö varför ett registreringskrav inte anses nödvändigt.

2 kap. 2 §

I paragrafens första stycke anges de uppgifter som en verksamhetsutövare ska lämna i samband med att verksamheten anmäls för registrering. Det är uppgifter som Livsmedelsverket bedömt att en kontrollmyndighet generellt sett behöver, för att kunna planera sin kontroll på ett ändamålsenligt sätt. I paragrafens andra stycke anges att verksamhetsutövaren är skyldig att även lämna de kompletterande uppgifter som den behöriga myndigheten behöver för sin handläggning av anmälan.

2 kap. 3 §

I paragrafen anges det till vilken myndighet en verksamhetsutövare ska ge in sin registreringsanmälan, det vill säga till den myndighet som enligt 23 § livsmedelsförordningen är behörig att pröva frågor om registrering av verksamheten.

2 kap. 4 §

I paragrafens första stycke anges det att en registreringspliktig kontaktmaterialverksamhet får påbörjas två veckor efter det att anmälan om registrering kommit in till den behöriga myndigheten. Syftet med bestämmelsen är att ge kontrollmyndigheterna en viss tid, om än kort, att utifrån uppgifterna i anmälan vid behov kunna agera innan verksamheten påbörjas.

I paragrafens andra stycke anges det att verksamhetsutövare som bedriver en registreringspliktig kontaktmaterialverksamhet får påbörja verksamheten innan den tvåveckorsfrist som anges i första stycket löpt ut, om den behöriga myndigheten dessförinnan hunnit registrera verksamheten.

3 kap. – 6 kap.

Förslaget innebär att de bestämmelser som i dag återfinns i LIVSFS 2011:7, inklusive bilagor, flyttas till 3 kap. – 6 kap. i de nu föreslagna föreskrifterna. Överflyttningen av bestämmelserna kommer inte att innebära någon ändring i sak. Upplysningsbestämmelserna i 1 kap. 2 § och 4 kap. 1 § LIVSFS 2011:7 tas dock bort, och innehållet i del 3 i bilaga 3 flyttas till en ny paragraf, 5 kap. 7 §. I övrigt är de ändringar som föreslås endast av språklig och redaktionell karaktär.

Om nu föreslagna föreskrifter antas, kommer LIVSFS 2011:7 att upphöra att gälla i samband med att nu föreslagna föreskrifter träder i kraft.

7 kap.

Den bestämmelse som i dag återfinns i LIVSFS 2011:10 föreslås flyttas till 7 kap. i de nu föreslagna föreskrifterna. Överflyttningen av bestämmelsen medför inte att den förändras i sak. De ändringar som föreslås är endast av språklig och redaktionell karaktär.

Om nu föreslagna föreskrifter antas, kommer LIVSFS 2011:10 att upphöra att gälla i samband med att nu föreslagna föreskrifter träder i kraft.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023. Vid samma tidpunkt upphävs därmed föreskrifterna LIVSFS 2011:7 och LIVSFS 2011:10.

Bestämmelserna i 2 kap. om registrering föreslås dock tillämpas för tid från och med den 1 juli 2023. Bestämmelsen i 2 kap. 4 § gäller då inte för redan påbörjade verksamheter.

Syftet med att bestämmelserna om registrering ska tillämpas först vid en senare tidpunkt är att ge de verksamhetsutövare som i dag bedriver en kontaktmaterialverksamhet som föreslås bli registreringspliktig, tid och möjlighet att få kännedom om bestämmelserna och därefter registrera verksamheten. En övergångsperiod är viktig, särskilt med tanke på att de verksamheter som föreslås bli registreringspliktiga kommer att påföras en sanktionsavgift om verksamheten påbörjas utan att först ha anmälts för registrering.

4. Alternativa lösningar för det Livsmedelsverket vill uppnå

De föreslagna föreskrifterna innebär att verksamhetsutövare som tillverkar, förädlar eller som från tredjeland importerar material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel ska anmäla verksamheten för registrering. Kontaktmaterialverksamhet som bedrivs av livsmedelsföretagare samt av Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt, eller för respektive myndighets räkning, ska som tidigare nämnts undantas från registreringskravet.

Den krets av verksamhetsutövare som föreslås omfattas av registreringsskyldigheten skulle såväl kunna utökas till att omfatta fler verksamheter, som begränsas till att omfatta färre verksamheter. Livsmedelsverket bedömer dock att förslaget är väl avvägt. Förslaget tar hänsyn till kontrollmyndigheternas behov av information om de verksamheter som de ska utöva kontroll över, utan att i onödan belasta verksamhetsutövare och kontrollmyndigheter med ytterligare administrativa bördor.

5. Effekterna om någon reglering inte kommer till stånd

För att kontrollmyndigheterna ska kunna bedriva en riskbaserad kontroll av de aktuella verksamheterna, behöver dessa verksamhetsutövare vara kända av kontrollmyndigheterna. Det skulle vara mycket resurskrävande för kontrollmyndigheterna att kartlägga alla de aktuella verksamheterna och regelbundet se över om nya verksamheter har tillkommit. Livsmedelsverket anser att en reglering behövs för att kontrollmyndigheterna ska få god kännedom om de aktuella verksamheterna och kunna bedriva en planerad, riskbaserad kontroll.

En utebliven reglering skulle innebära att det blir svårt och mycket resurskrävande för kontrollmyndigheterna att kunna utöva en riskbaserad offentlig kontroll av kontaktmaterialverksamheter, och kontrollen skulle inte kunna utföras på ett effektivt sätt.

6. Vilka berörs av regleringen?

Föreskrifterna i sin helhet kommer att beröra de verksamhetsutövare som bedriver kontaktmaterialverksamhet. De verksamhetsutövare som tillverkar, förädlar eller som från tredjeland importerar material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel berörs dock även av de nya bestämmelserna om registrering.

Föreskrifterna kommer även att beröra kontrollmyndigheterna samt Livsmedelsverket, och i viss mån länsstyrelserna, som ansvarar för samordningen och vägledningen av kontrollmyndigheterna.

7. Vilka bemyndiganden som Livsmedelsverkets beslutanderätt grundar sig på

Livsmedelsverkets beslutanderätt grundar sig på bemyndiganden i 5, 6 och 31 §§ livsmedelsförordningen samt 30 § förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer.

8. Vilka kostnadmässiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Bestämmelserna om registrering kommer att medföra en ökad administrativ börda och vissa kostnader för de verksamhetsutövare som bedriver en verksamhet som föreslås bli registreringspliktig.

Bestämmelserna kommer även innebära nya uppgifter och kostnader för kontrollmyndigheterna. Kontrollmyndigheterna kommer dock genom en registreringsavgift täcka kostnaderna för kommunens hantering av registreringarna.

Föreskrifterna kommer att beröra Livsmedelsverket, och i viss mån länsstyrelserna, vad gäller ansvaret för samordning och vägledning av kontrollmyndigheterna. Livsmedelsverkets och länsstyrelsernas kostnader till följd av förslagen är svåra att uppskatta men bedöms dock i sammanhanget vara ringa.

9. Bedömning om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Den reglering som föreslås överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. De föreslagna bestämmelserna är förenliga med kontaktmaterialförordningen, och syftar till att komplettera bestämmelserna i livsmedelslagen och livsmedelsförordningen, som i sin tur syftar till att möjliggöra en kontroll av kontaktmaterialverksamheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel.

10. Bedömning om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2023. Vid samma tidpunkt upphävs därmed föreskrifterna LIVSFS 2011:7 och LIVSFS 2011:10. Bestämmelserna om registrering ska dock tillämpas först vid en senare tidpunkt, den 1 juli 2023. Det görs i syfte att ge de verksamhetsutövare som i dag bedriver en kontaktmaterialverksamhet som

föreslås bli registreringspliktig, tid och möjlighet att få kännedom om bestämmelserna och därefter registrera verksamheten. En övergångsperiod är särskilt viktig med tanke på att de verksamheter som föreslås bli registreringspliktiga kommer att påföras en sanktionsavgift om verksamheten påbörjas utan att först ha registrerats.

De nya föreskrifterna måste anmälas till kommissionen och övriga medlemsstater innan de kan beslutas. En anmälan till EU-kommissionen medför en period då föreskrifterna inte får beslutas om normalt tre månader, men perioden kan förlängas med ytterligare tre månader om kommissionen eller någon medlemsstat har synpunkter.

Informationsinsatser kommer att vidtas i samband med att föreskrifterna beslutas och information kommer att ges till företag, branschorganisationer och kontrollmyndigheter genom Livsmedelsverkets officiella kanaler, nyhetsutskick och information på Livsmedelsverkets webbplats. Att informationsinsatser genomförs innan de nya reglerna ska tillämpas är särskilt viktigt med tanke på regleringen om sanktionsavgifter om verksamheten påbörjas utan att först ha registrerats.

11. Antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

En inventering av antalet verksamheter gjordes i samband med den utredning som låg till grund för promemorian Avgiftsmodell för kontroll av material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (Livsmedelsverkets dnr 2018/00522). Berörda verksamheter kunde enligt den kartläggningen delas in i tre olika kategorier;

- tillverkningsanläggningar som producerar och förädlar material och produkter,
- handelsföretag som enbart handlar med sådana material och produkter, och
- livsmedelsföretag som förädlar eller använder material och produkter i sin verksamhet.

Utredningen ansåg att det var svårt att bedöma det totala antalet företag som omfattades av kontaktmaterialförordningen, men uppskattningsvis bedömdes minst 2 400 företag utanför livsmedelskedjan tillverka och bearbeta material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Någon exakt uppgift om antalet företag inom den svenska handeln som distribuerar kontaktmaterial har inte kunnat tas fram.

Uppskattningsvis kan det handla om 5 500 företag som kan beskrivas som detaljhandel, sedan tillkommer runt 6 000 grossister. Siffrorna är dock opålitliga. Vilken andel av dessa handelsföretag som också importerar kan inte bedömas i dagsläget.

12. Vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Registreringskravet innebär en viss ökad administrativ börda och tidsåtgång för de verksamhetsutövare som ska registrera sin verksamhet, det vill säga de verksamhetsutövare som tillverkar, förädlar eller som från tredjeland importerar

kontaktmaterial. Anmälan om registrering till kontrollmyndigheten kan dock inte komma att ta särskilt mycket tid i anspråk och görs dessutom vid endast ett tillfälle. Det borde också bli fråga om ett enklare förfarande för verksamhetsutövare att registrera sin verksamhet hos en kontrollmyndighet, varför det som helhet inte kan förväntas bli en märkbar administrativ börda för verksamhetsutövarna. Livsmedelsverket bedömer därmed den ökade administrativa bördan och tidsåtgången som marginell.

13. Vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

En avgift kommer att tillkomma för kommunens hantering av registreringsärendet. Av 11 § förordningen (2021:176) om avgifter för offentlig kontroll av livsmedel och vissa jordbruksprodukter framgår att den som hos en behörig myndighet anmäler registrering av en kontaktmaterialverksamhet ska betala en avgift för registreringen. Kommunen är skyldig att ta ut en avgift för att täcka kostnaderna för kommunens registrering.

Vidare kommer de verksamhetsutövare som omfattas av registreringskravet, men som inte anmäler sin verksamhet, riskera att påföras en sanktionsavgift i enlighet med 39 c § andra stycket livsmedelsförordningen.

14. Vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Bedömningen är att konkurrensförhållandet mellan de verksamhetsutövare som omfattas av registreringsskyldigheten till viss del blir mer jämlikt då dessa kommer att vara föremål för kontroll av en kontrollmyndighet. Genom en större likvärdighet i kontrollen gynnas en sund konkurrens mellan företagen.

De verksamheter som inte omfattas av registreringsplikten kan dock anses få en fördel då de varken behöver anmäla sig till en kontrollmyndighet eller betala någon avgift för registreringen. Samtidigt har erfarenhet från kontrollen av kontaktmaterial i andra nordiska länder visat att det kan vara en konkurrensfördel för verksamhetsutövarna att vara registrerade och därmed vara föremål för kontroll av en kontrollmyndighet. Resultat från den officiella kontrollen används till exempel i Danmark av verksamhetsutövarna i marknadsföringssyfte. Det kan därför vara av viss nytta att verksamheten är registrerad hos kontrollmyndigheten.

15. I vilka andra avseenden regleringen kan komma att påverka företagen

Livsmedelsverket bedömer att regleringen inte kommer att påverka företagen i några andra avseenden.

16. Beskrivning om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Ingen särskild hänsyn behöver tas till små företag vid utformningen av föreskrifterna.

17. Effekter för kommuner eller regioner

Registreringskravet innebär en ökad administrativ börda och tidsåtgång för de kontrollmyndigheter som ska registrera verksamheterna. Det borde dock bli fråga om ett enklare förfarande. Samtidigt underlättar registreringen kommunernas uppgift som kontrollmyndighet att utföra kontroll på kontaktmaterialverksamheter, eftersom de via registreringen får en översikt över vilka verksamheter som behöver kontrolleras och grundläggande uppgifter om verksamheten. Hanteringen kommer även att vara avgiftsbelagd då kommunen är skyldig att ta ut en avgift för att täcka kostnaderna för kommunens registrering.

Kommunerna kan även komma att behöva fatta vissa beslut om sanktionsavgifter eftersom – när registreringskravet har trätt i kraft – en sanktionsavgift ska tas ut av en verksamhetsutövare som påbörjar en registreringspliktig kontaktmaterialverksamhet utan att ha anmält verksamheten för registrering. Även detta kan således leda till en ökad administrativ börda för kommunerna.

18. Miljö och jämställdhet

Föreskrifterna syftar i förlängningen till att säkerställa att bestämmelserna i kontaktmaterialförordningen tillämpas och att målen med förordningen kan uppnås. Även om de materiella bestämmelserna i kontaktmaterialförordningen redan tillämpas av de verksamhetsutövare som hanterar material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel, kan förslagen medföra viss miljö- och hälsopåverkan. Konsekvenserna bedöms emellertid inte som negativa utan syftar till att skydda människors hälsa och konsumenternas intressen av säkra produkter och material. Förslagen bedöms inte ha några nämnvärda sociala effekter, t.ex. för jämlikhet.

19. Uppföljning och utvärdering av föreskrifterna

Livsmedelsverket avser under kommande år att följa upp föreskrifterna för att utvärdera dels om bestämmelserna om registrering fungerar tillfredsställande och inte vållar några tolkningssvårigheter, dels om eventuellt fler verksamheter bör omfattas av föreslagna registreringskrav. Livsmedelsverket avser även att se över övriga bestämmelser som i detta skede överfördes utan ändring i sak från föreskrifterna LIVSFS 2011:7 och LIVSFS 2011:10.

Kontaktpersoner vid Livsmedelsverket

Hirouy Belatchew, verksjurist, tel. 018-17 43 94

Frida Kallberg, statsinspektör, tel. 018-17 14 10